

Budakeszi Katonai Hagyományörző Egyesület

A Budakeszi Katonai Hagyományörző Egyesület egy éve alakult meg, de ezalatt a rövid idő alatt is sok érdekes esemény részese volt. A BKHE célkitűzéseiről, munkájáról, programjairól és október 6-án tartandó zászlószentelő ünnepségükről számolt be a Hírmondónak Berlinger Gábor, az egyesület elnöke.

Honnan jött az ötlet, hogy katonai hagyományok őrzését válasszák Budakeszín?

Ijász csapatunk a honfoglalás kori hagyományörzést tűzte ki céljául, 5 éve egy baráti társaságból alakult meg. Felkeszi révén Budakeszinek is jelentős honfoglalás kori emlékei vannak, ennek hagyományát ápoljuk. Negyedévenként megünnepeljük a napfordulók és napéjegyenlőségek ősi ünnepét, és csatlakozunk a városi és iskolai rendezvényekhez is, ahol a gyermekek kipróbálhatják az íjászatot. A Budakeszi Farsangon már hagyomány, hogy a kiszababút szállító szekereket mi húzzuk-vonjuk, majd tüzes nyilakkal meggyújtjuk a szertüzet. A gyermeknapon íjászversenyt is rendeztünk a gyermekeknek, tavaly például még kőhajító gépet is üzemeltettünk. Az iskolák számára is többször tartottunk „kihelyezett történelemórárt” a gyakorlóterünkön. Minden évben részt veszünk az ópusztaszeri Nyilzápor ünnepségen, ahol a közel másfél ezer íjász között Budakeszit képviseljük. Az íjászok törzsfője, Mogyorósi Imre szívvel-lelkel vezeti a csapatot, rengeteg szép, felemelő pillanatot éltünk meg együtt.

A hagyományörzés másik iránya a szabadságharc, azon belül is Budavár 1849. májusi visszavétele, hiszen Budakeszín volt az ostrom előtt Nagysándor József tábornok főhadiszállása. Ennek, a magyar történelem egyik legkiemelkedőbb hadi eseményének emlékére csapatunk a honvédsereg hagyományát őrzi, egyenruháink a trónfosztás utáni változatok. Érdekes egyébként, hogy a budakeszi svábság ekkor nagyrészt még nem is beszélt magyarul, mégis egyöntetűen a szabadságharc eszméje mellett állt, ismerős lehet a mondás is: „A svábok voltak a legjobb magyarok.” Többen beálltak Budakeszín a honvédseregbe is, az ő kilétüket jelenleg kutatjuk.

Hogyan vált katonai hagyományörzővé? Miért fontos ez Önnek?

Már kisgyermek koromban nagy-szüleim házának hátsó folyosóján megtalált kincseket, az egérrágtá Tolnai világtörténelme sorozat példányait olvastam. Soha nem felejttem az esti diavetítéseket, a „Kisdobos” című, a szolnoki csatáról szóló volt a kedvencem. Dédapám az első világháborúban

Lemberg-nél halt hősi halált, nagyapám végigharcolta a második világhéges orosz frontját, feleségem nagyapja a magyar katonai ejtőernyőzés egyik hőse volt. A családi hagyományok mellett az elmúlt években több csatabemutatót és az erdélyi „hadjáraton”, vettem részt, így megfogalmazódott bennem, hogy Budakeszinek is ki kellene állítania a saját honvédcapatát, ha ilyen fontos kötődése van a szabadságharc talán legfelemelőbb pillanatához.

Milyen költségekkel jár a honvédcapat felszerelése?

A hagyományörző csapatok felszerelésének minőségében is nagy különbségek mutatkoznak. Mi úgy döntöttünk, hogy nagy hangsúlyt fektetünk a legszigorúbb korhűség betartására, de ez jelentősen drágább, mintha sorozatgyártásban készült darabokat vennénk. Hosszú távon persze mind tartósságban, mind a szigorú előírású rendezvényekre történő meghívás miatt ez a jó döntés, de a finanszírozás nagyon nehéz ügy. Az egyesületet is azért jegyeztettük be, hogy pályázatokon tudjunk indulni. Idén már több honvédelmi pályázaton sikerült nyernünk, de ezzel együtt is még nagyobb az önerő mértéke, ezért

szeretnénk szponzorokat, budakeszi vállalkozókat felkeresni, akik támogatnák célkitűzéseinket.

Milyen eszközök tartoznak a felszereléshez?

Az egyenruha a honvéd gyalogság jól ismert barna atillája piros zsinórzattal, búzavirágkék nadrág és fekete bakancs. Érdekességként megemlíteném,

hogy akkoriban a bakancsok egy kaptafára készültek, mi erre is figyeltünk... A tisztí egyenruha jóval díszesebb, ahhoz csáko tartozik, a korona nélküli (trónfosztás utáni) csákorózsával, a gyalogság búzavirágkék tábori sapkát hord. A honvédek fegyverze-

te Augustin-típusú, fekete lóporos puská (mindegyik engedéllyel rendelkezik, lő képes), Laukart négyélű szurony, fekete bőr kereszt-pántok, bal oldalon a szuronyokkal, jobban a lőportáskával. A háton az ún. bornyú, vagyis a borjúbőrrel bevont háti bőrönd. Tisztjeink eredeti gyalogostiszti szabályát hordanak a tisztí kardbojttal, a fegyveröv mellett a szolgálati öv még a felszerelés része.

Hol találkozhatunk Budakeszín a csapattal?

Az elmúlt szűk egy évben is sokan láthattak már minket: október 6-án részt vettünk a Nagy Sándor József Gimnázium ünnepségén és koszorúzásán, március 15-én díszőrséget adtunk a Széchenyi István Általános Iskolában, a Polgári bál szervezésében és műsorában is részt vettünk, a hősök napján pedig a temető 2. világháborús emlékműve előtt álltunk díszőrséget. Az iskolákban már többször tartottunk „történelemórárt”, hatalmas élmény volt látni a gyerekek csillogó arcát, amikor kézbe vehették az eredeti kardot. Emellett szeretnénk a Nagysándor József-emlékházat is tartalommal megtölteni, tavaly 2 kiállítás is rendeztünk, a katonai ejtőernyőzésről és az első világháborús emlékhelyekről.

Egyre több nagyszabású hagyományörző országos rendezvényről lehet a hírekben hallani. Melyeken vesznek részt?

Az íjászatot tekintve a már említett Nyilzápor, a honvédcapat pedig már most nagyon aktív. Szeptember végén Pákozdra megyünk „harcolni”, október elején az erdélyi őszi hadjárat következik. Március 15-én a Hadtörténeti Múzeum nyílt napján szerepelünk,

a csapat másik fele Erdélybe utazik, majd jön a tavaszi hadjárat, Tápióbücskén és Isaszegen biztosan ott leszünk. Májusban a budavári ünnepségen veszünk részt, majd a felvidéki hadjáratra utazunk Madarra, Komáromba. Ezeket a több ezer nézőt megmozgató csatajelenetekben városunk hírnevét öregbítjük.

Ha valakit érdekel a hagyományörzés, hogyan lehet kipróbálni, majd csatlakozni?

A honvéd hagyományörzés komoly dolog, pontos alak és harctéri mozdulatokat kell megtanulni, a fegyver használata sem játék, a harctéren pedig pirotechnikai eszközök robbannak mellettünk. Komoly, elszánt társakat keresünk, akiknek fontos a haszaszeretet, a hagyományok őrzése, és bírják a menetelést, díszőrséget, betartják a szabályokat. A rendezvényeken való részvétel viszont hatalmas élmény, és a csaták után jön a lazulás, nótaestek, közös vacsorák, beszélgetések, ahol sokat lehet tanulni a többi csapattól. Ez is egy nagy család, mi idén kerültünk bele a vérkeringésbe. Szeretettel várunk mindenkit, aki szeretné a „katonaeletet” kipróbálni, eljönni velünk a harcterekre. Minél több egyenruhát tudunk majd kiállítani, annál több esélye lesz minden tagunknak, hogy részt vehessen ezeken az örök emléket nyújtó hadijátékokon. Az egyesület honlapján, a www.bkhe.hu oldalon részletes beszámoló, képtárak, videók találhatók az eddigi szerepvállalásunkról; akit az íjász hagyományörzés érdekel jobban, az felkeresheti az íjászcsapat közvetlen honlapját www.keszi-ijasz.hu címen.

Október 6-án a városi ünnepséget követően került sor a Budakeszi Honvédek zászlószentelőjére...

Az önkormányzattal és az Erkel Ferenc Művelődési Központtal is nagyon jó a kapcsolatunk, egyre több rendezvény szervezésébe vannak be minket. Az önkormányzat állította ki számunkra a 48-as zászlót, amely régi hiányt is pótol városunkban: a március 15-ei és október 6-ai városi és iskolai ünnepségeken a nemzet zászló mellett ott a helye a szabadságharc lobogójának is. A művelődési központtal karöltve szerveztük az eseményt, ágyúlövés és puskából leadott sortűz is egyedivé tette a műsort. Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy Dr. Lackner Pál sz.k. dandártábornok, evangélikus püspök szentelte fel zászlónkat. Több honvédcapat delegációja is érkezett, közös toborzó-tánc is volt a programban, így a gyermekek számára is nagyszerű élményt jelentett ez nap.